

Ed.

573. Frumvarp til laga

[153. mál]

um takmarkað leyfi til dragnótaveiða í fiskveiðilandhelgi Íslands undir vísindalegu eftirliti.

(Eftir 3. umr. í Nd., 30. maí.)

1. gr.

Innan íslenzkrar fiskveiðilandhelgi skulu fiskveiðar með dragnótum óheimilar öðrum en þeim, sem til veiðanna hafa leyfi sjávarútvegsmálaráðherra.

Ráðherra getur, samkvæmt tillögum fiskideildar atvinnudeildar háskólans og Fiskifélags Íslands, ákveðið fyrir eitt ár í senn, að dragnótaveiði sé heimil á tilteknu svæði eða svæðum á tímabilinu 15. júní til 31. október eða skemmri tíma, eftir því sem nánar er ákveðið samkvæmt lögum þessum.

Áður en gerðar eru tillögur um opnun einstakra veiðisvæða, skal Fiskifélag Íslands leita álits sveitarstjórna og annarra aðila, sem hagsmuna hafa að gæta á viðkomandi veiðisvæði. Berist álitsgerðir, skal ráðherra óheimilt að opna veiðisvæði eða hluta þess, nema álitsgerðirnar styðji almennt þá framkvæmd.

Ef sveitarstjórnir, samtök útvegsmanna, sjómanna eða verkamanna leiða rök að því, að hagkvæmara sé að stunda aðrar veiðar en dragnótaveiðar á tilteknum hlutum veiðisvæðis, og bera fram óskir um, að þeir hlutar svæðanna verði friðaðir sérstaklega fyrir dragnótaveiði, þá skal ráðherra í samráði við Fiskifélag Íslands verða við þeirri ósk.

2. gr.

Leyfi til dragnótaveiða samkvæmt 1. gr. má veita íslenzkum fiskiskipum, sem eru 35 rúmlestir brúttó eða minni, og gilda leyfin fyrir eitt veiðitímabil í senn.

Heimilt skal þó ráðherra að veita veiðileyfi fyrir allt að 45 brúttó-rúmlesta skip. Einnig getur hann, ef þörf þykir, takmarkað veiðileyfin við 25 brúttó-rúmlesta skip.

Veiðileyfi til einstakra skipa skulu afgreidd eigi síðar en 1. maí það ár, sem dragnótaveiði er leyfð.

Ráðherra setur þau skilyrði fyrir leyfisveitingu, sem nauðsynleg teljast, og varða brot gegn þeim sviptingu leyfis.

3. gr.

Dragnótaveiðar skulu með öllu bannaðar innan afmarkaðra, löggiltra hafnar-svæða, svo sem þau eru tiltekin í hafnarreglugerðum.

4. gr.

Skipum, sem stunda vísindalegar rannsóknir á vegum fiskideildar atvinnudeildar háskólans, skal heimilt að nota dragnót til veiða innan fiskveiðilandhelginnar, hvenær ársins sem er og án sérstaks leyfis. Ráðherra getur veitt erlendum skipum, sem stunda vísindalegar rannsóknir, leyfi til að nota dragnót til veiða innan fiskveiðilandhelginnar um takmarkaðan tíma í einu.

5. gr.

Fiskideild atvinnudeildar háskólans skal fylgjast stöðugt með veiðum þeim, er um ræðir í lögum þessum, og gera ráðuneytinu þegar viðvart, ef deildin telur hættu á, að veiðarnar gangi of nærri stofni nytjafiska eða spilli á einhvern hátt framtíð íslenzkra fiskveiða.

Að fengnum samhljóða tillögum fiskideildar atvinnudeildar háskólans og Fiskifélags Íslands, er ráðuneytinu skylt að takmarka veiðiskipafjölda á ákveðnum tilteknum veiðisvæðum. Einnig skal ráðuneytið samkv. tillögum sömu aðila banna dragnótaveiðar á tilteknum svæðum eða í allri fiskveiðilandhelginni hluta af hinu leyfða veiðitímabili eða alveg fyrir eitt ár í senn, ef líklegt þykir, að fiskistofnar séu í hættu fyrir ofveiði.

6. gr.

Ráðherra getur sett fyrirmæli um hvað eina, sem snertir framkvæmd laga þessara, þ. á m. um möskvastærð dragnóta, lengd dragstrengja, lágmarksstærð þess fisks, sem fluttur er í land eða haldið um borð í skipi, um meðferð aflans um borð í veiðiskipi, veiðiskýrslur og bann við að hnýta eða selja net með minni möskvastærð en ákveðin hefur verið.

7. gr.

Utan þess tímabils, sem dragnótaveiðar eru leyfðar samkvæmt 1. gr. laga þessara, er íslenzkum skipum óheimilt að hafa dragnætur og dragstrengi um borð.

8. gr.

Skipstjóri, sem uppvís verður að ólöglegum dragnótaveiðum eða tilraun til þeirra samkvæmt lögum þessum eða fyrirmælum, sem sett eru samkvæmt þeim, skal sæta sektum, 500—5000 gullkrónum. Skulu þá öll veiðarfæri, þar með taldir dragstrengir, svo og allur afli innanborðs upptæk.

Hlutdeild í broti skipstjóra, samkvæmt 1. málsg. þessarar greinar, varðar sömu refsingu.

Lögskráðir skipverjar skulu ekki teljast hlutdeildarmenn í broti skipstjóra síns.

Sé um ítrekað brot að ræða eða þegar miklar sakir eru, skal heimilt að dæma sökunaut samkvæmt 1. og 2. málsg. þessarar greinar í varðhald allt að 3 mánuði auk sekta, varði brot ekki þyngri refsingu samkvæmt öðrum lögum.

Óheimilt skal skipstjóra, sem framið hefur ítrekað brot á lögum þessum, að hafa á hendi skipstjórn við dragnótaveiðar.

9. gr.

Brot gegn ákvæðum laga þessara eða reglugerða, sem settar kunna að verða samkvæmt þeim, sem eigi eru lagðar refsingar við í 8. gr. laganna, varða sektum, 1000—25000 krónum.

10. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal farið að hætti opinberra mála.

11. gr.

Til greiðslu á sektum og kostnaði samkvæmt lögum þessum má leggja hald á viðkomandi skip, ef með þarf, og selja að undangenginni aðför.

Sektarfé eftir lögum þessum svo og andvirði upptæks afla og veiðarfæra rennur í Fiskveiðasjóð Íslands.

12. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 45 13. júní 1937, um bann gegn dragnótaveiði í landhelgi, ásamt síðari breytingum á þeim lögum, lögum nr. 26 12.

febr. 1940, nr. 65 7. maí 1940, nr. 83 22. okt. 1945, nr. 2 24. jan. 1951 og nr. 31 7. marz 1951.

13. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á árinu 1960 kemur ekki til framkvæmda ákvæði 3. málsg. 2. gr. laga þessara, heldur skal ráðuneytið afgreiða veiðileyfi svo fljótt sem verða má.